Biblioteca Județeană Târgu Mureș

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NATIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXIX — Nr. 7496 | 4 PAGINI 30 BANI | Luni 6 august 1973

In pagina a 3-a:

FOTBAL

● Universitatea Craiova a cîștigat trofeul „F.C. Argeș XX".
● Steagul roșu învinge Steaua după executarea loviturilor de la 11 metri.
● Numeroase meciuri amicale de verificare preced uvertura campionatului.

ÎN LUMINA SARCINILOR HOTĂRÎRII PLENAREI C. C. AL P. C. R. DIN 28 FEBRUARIE — 2 MARTIE

O EXCELENTĂ PLEDOARIE PENTRU SPORT ȘI MIȘCARE

Spectatorii care au urmărit, sîmbătă și duminică, partidele de fotbal din cadrul „Cupei municipiului București", disputate pe Stadionul „23 August", au avut prilejul să asiste și la o adevărată „paradă a sporturilor". Prin grija organizatorilor (C.M.B.E.F.S. și celelalte organe și organizații cu atribuții din Capitală) pe gazon sau pe pista de atletism, toate cluburile bucureștene și-au trimis reprezentanții — unii dintre ei sportivi cu cărți de vizită prestigioase. Ei și-au demonstrat virtuțile și măiestria, arătînd, în același timp, întreaga frumusețe specifică a unor discipline — foarte diferite între ele — ca ciclismul, oina, judo-ul, culturismul, halterele, gimnastica acrobatică, călăria, atletismul, boxul, luptele, sau aero și racheto-modelismul. Așadar, cei prezenți în tribune au putut aplauda atît evoluții în cadrul unor discipline bine cunoscute de ei, dar au putut cunoaște și vedea — unii dintre ei, pentru prima dată — sporturi mai puțin populare (culturism, racheto și aeromodelism, judo). Din acest punct de vedere, se poate aprecia că inițiativa a fost excelentă, conducînd spre popularizarea sportului, în general, și a unor ramuri mai puțin răspîndite, în special. Cluburile și asociațiile sportive bucureștene (Dinamo, Steaua, Progresul, Rapid, Constructorul, Olimpia, C.P.B., Gloria, Școlile sportive nr. 1, 3 și de atletism, Clubul sportiv școlar, Metalul, I.O.R., Energia, Flacăra roșie, Viitorul, Liceul 35, Filmul, Grivița roșie) au înțeles deplin aceste intenții și au răspuns prompt chemării.

A ieșit însă, cu această ocazie, în evidență posibilitatea ca pe viitor să se folosească într-o măsură și mai mare asemenea prilejuri nu numai pentru propaganda vizuală sportivă ci și pentru cea auditivă: la stațiile de amplificare s-ar putea citi îndemnuri adresate părinților și anunța, într-o formă convingătoare, avantajele practicării diferitelor sporturi, adresele cluburilor, ale bazelor sportive, zilele destinate acțiunilor de selecție, precum și programele de antrenament, numele profesorilor și antrenorilor și succesele elevilor lor etc.

Pe stadionul „23 August" a mai avut loc, însă, și un alt gen de întreceri. Este vorba de cîteva forme de mișcare simple, specifice sportului de masă. La startul alergării în sac, s-au aliniat tineri din sectorul 8, iar la tracțiune la frînghie s-au întrecut echipele campioane ale tuturor sectoarelor din Capitală. (Reamintim că tot aici a sosit sîmbătă și *„Ștafeta 23 August"*, la care au participat și tineri ce nu practică sportul de performanță). Au fost, deci, tot atîtea activități-etalon pe care le pot organiza — pentru felurite categorii de oameni și cu minimum de eforturi materiale — toate asociațiile sportive.

Acțiunile demonstrative găzduite de stadionul „23 August" în pauzele meciurilor de fotbal au constituit — și așa este normal — mai mult decît un simplu divertisment pentru trecerea mai rapidă a „timpilor morți" pe care le are un cuplaj fotbalistic; *ele au fost, în primul rînd, un dialog între spectatori și sportivi, o propagandă cu efecte favorabile în direcția atragerii spre terenurile de sport a cetățenilor de orice vîrstă.*

T. RADU

ECHIPA ROMÂNIEI — ÎN SEMIFINALELE „CUPEI DAVIS"

SPRINTUL FINAL AȘTEPTAT A FOST DUS PÎNĂ LA CAPĂT!

● 3-2 cu reprezentativa U.R.S.S. — o calificare prestigioasă
● Ilie Năstase tranșează în trei seturi duelul cu finalistul Wimbledonului
● „Examenul maturității" a fost trecut în mod strălucit de Toma Ovici

Anul trecut, tot în luna august, atunci cînd în a treia zi echipa de tenis a României a eliminat echipa Australiei, în ziarul nostru a apărut un adagiu latin: „Deși pare că ne jucăm, ceea ce facem este pentru patrie" (Pro Patria est, ludere dum videmur).

Îl repetăm deoarece avem convingerea că modul irezistibil al victoriei de ieri, o victorie în extremis, care la un moment dat părea îndoielnică, a fost realizată în principal datorită ambiției maxime a jucătorilor noștri, Ilie Năstase și Toma Ovici, care știau că numai folosind la maximum toate resursele lor vor putea să depășească adversarii valoroși care țînteau și ei tot atît de mult la semifinalele „Cupei Davis". De altfel, se accentuează din ce în ce mai mult tendința sportivilor noștri de a privi jocul lor ca pe o problemă serioasă care satisface sau nemulțumește sute de mii de oameni. Acesta este un semn de bun augur pentru activitatea internațională a sportivilor români și adagiul latin amintit se potrivește tuturor.

La fel de semnificativ pentru suportul moral al reprezentanților noștri este încurajarea sportivă din partea publicului cît și atenția care li se acordă de către oficialitățile noastre sportive, preocupate de toate problemele echipelor reprezentative și înainte de întîlnirile internaționale și după disputarea acestora, și la victorie și la înfrîngere. Ieri, imediat după terminarea meciului, președintele C.N.E.F.S., tovarășul Emil Drăgănescu, a felicitat călduros echipa în numele Biroului Executiv al C.N.E.F.S. Jucătorii, în frunte cu Ilie Năstase, au mulțumit C.N.E.F.S. și au declarat că vor face tot ceea ce le stă în puteri pentru o comportare cît mai bună în semifinale. Ei ne-au rugat să transmitem tuturor iubitorilor tenisului din țara noastră cele mai afectuoase mulțumiri pentru încurajările lor. (A.N.)

ILIE NĂSTASE — ALEK METREVELI 6-0, 6-2, 6-4

„Meciul campionilor" a început — ca atîtea altele jucate de Ilie Năstase — cu un sprint irezistibil al primului nostru jucător. Adversarul său, nimeni altul decît finalistul ultimului Wimbledon, este net dominat de la primele schimburi de mingi, intră în derută încă înainte ca tabela de scor să se fi schimbat pentru întîia oară. Alek Metreveli primește doi „așI" în careul său de la campionul Forest Hills-ului, la ghemul de debut. Apoi, cînd se apropiase de egalare în ghemul următor (40—30), este pasat fulgerător la fileu de trei ori consecutiv și tribunele salută cu ovații primul break : 2—0. Avea să fie cel mai scurt set al după-amiezii. Ilie își scoate din repertoriul său de artist al tenisului cel mai reușit rol, cel de învingător dinainte stabilit. Joacă așa cum vrea și totul îi reușește. Variație în lovituri, schimbări de direcție, atacuri surprinzătoare, mingi de mare precizie în apărare. Metreveli nu poate ține pasul, pierde ghem după ghem. Și — după exact 21 minute — set cîștigat la zero de Ilie Năstase!

Nici o schimbare de ton, la începutul setului doi. Năstase se impune chiar mai rapid în primul său ghem la serviciu, adjudecîndu-l net, cu patru mingi cîștigătoare. Apoi, din nou break pe ghemul de serviciu al lui Metreveli, cînd lui Ilie îi reușesc un stop superb și un vole de stînga tras parcă la riglă... Se ajunge, normal, la 3—0, după care — în fine — campionul sovetic reușește să marcheze primul ghem. Trecuseră de la start aproape trei sferturi de oră!

După 3—1 a venit un așteptat 4—2, dar trecînd prin două breakuri, de ambele părți. Mică surpriză de a-l vedea pe Năstase pierzîndu-și serviciul, după ce de la 0—40 revenise la 30—40 și greșea un stop cu care ar fi trebuit să egaleze. La ghemul următor, Năstase își mărește cota „așilor" servind un al zecelea spre disperarea lui Metreveli, care încearcă să se agațe de acest set, mai favorabil parcă pînă atunci. 5—2 și apoi 6—2, din nou contra serviciului. A fost cel mai disputat ghem, cu cinci egalități, trei avantaje pentru Metreveli și altele trei pentru Năstase, ultimul aducînd decizia cu un pasing uluitor.

Evident, ne aflam în fața unei partide a lui Ilie Năstase, în care el dictează totul. Chiar dacă, în debutul ultimei manșe, își pierde iar serviciul în momentul cînd se apropiase de egalare (și tot cu un stop rămas în fileu...). Imediat, Ilie își ia breakul înapoi, după care tabela de scor merge din ghem în ghem pe servicii. Metreveli rezistă din greu la trei mingi de break în al patrulea al lui Metreveli, cînd lui Ilie îi reușesc un stop superb și un vole de stînga tras parcă la riglă... Se ajunge, normal, la 3—0, după care — în fine — campionul sovetic reușește să marcheze primul ghem. Trecuseră de la start aproape trei sferturi de oră!

După 3—1 a venit un așteptat 4—2, dar trecînd prin două breakuri, de ambele părți. Mică surpriză de a-l vedea pe Năstase pierzîndu-și serviciul, după ce de la 0—40 revenise la 30—40 și greșea un stop cu care ar fi trebuit să egaleze. La ghemul următor, Năstase își mărește cota „așilor" servind un al zecelea spre disperarea lui Metreveli, care încearcă

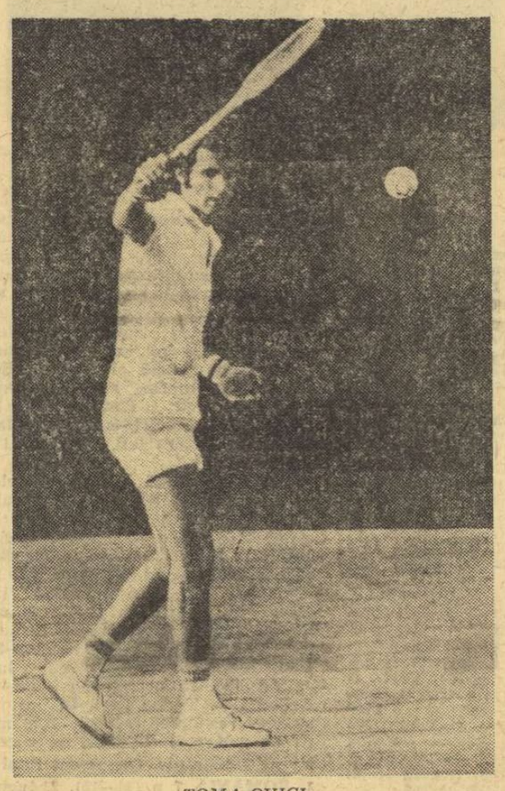

TOMA OVICI

ILIE NĂSTASE

SEMIFINALA INTER-ZONE LA 17—19 AUGUST

Cîștigînd finala zonei europene (grupa A) a „Cupei Davis", echipa României se califică pentru faza inter-zone a competiției. Ea urmează să întîlnească în penultimul tur — semifinala interzonală — pe campioana zonei americane, care va fi decisă în meciul S.U.A.-Chile, în curs de desfășurare. În caz de victorie a tenismanilor americani, semifinala opunînd echipele S.U.A. și României urmează să aibe loc la San Francisco, în zilele de 17, 18 și 19 august.

Radu VOIA
Fotografii: T. MACARSCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

MAREA TENTATIVĂ CONTINUĂ!

Aseară, în timp ce Toma Ovici era purtat pe brațe — veritabilă cvadrigă a victoriei, iar Ilie Năstase aplauda scena în care se reedita, parcă, un moment similar, petrecut acum 4 ani, la Wimbledon, cînd el însuși era purtat pe umeri, după partida cu Cox, un spectator sleit de puteri îmi spunea la ureche: **„Acum, aveți ce scrie".**

Și totuși, pentru că superlativul nu prea are nuanțe, am să vă reproduc cîteva cuvinte ale lui Tache Caralulis, spuse acum o săptămînă, pe terenul central de la Șosea, unde bătrînul maestru împarte cu dărnicie din tainele fără sfîrșit ale tenisului: **„Ce-ai zice dacă această nouă aventură a tenisului nostru le-ar întrece pe toate celelalte?"** I-am răspuns că o eventuală victorie asupra echipei lui Metreveli n-ar fi o aventură, ci un fapt în ordinea lucrurilor. Tache Caralulis m-a privit cu îngăduință: **„Nu e vorba de meciul cu echipa lui Metreveli. Visurile mele zboară mult mai departe. Mă gîndesc din nou la Stan Smith... Nu rîde. Voi, cronicarii, apelați prea des la clasamente, la palmarese, la ierarhii, la tradiții, la antecedente, la raporturi de forțe, la cifre privind numărul jucătorilor, la statistici legate de numărul vestiarelor, al rachetelor, al mingilor... Noi, jucătorii, știm să visăm. Acesta e și motivul pentru care nu ne împăcăm uneori cu voi, cei din tribună, care ne judecați ca niște oameni cu un puls între 70 și 80, pe noi, care ajungem la 180 din zece în zece secunde, o dată la un cros, o dată la un smash, o dată la o dublă greșeală și de 15 mii de ori în toate celelalte momente ale unei partide".**

Am tăcut. N-am vrut să-l contrazic pe Tache Caralulis. În fond, e foarte greu să comentezi un vis. Tache Caralulis credea în tot ce spunea. El a crezut atît de mult, încît a fost, poate, singurul care a declarat tuturor, în numele visului său, că tragerea la sorți în partida cu Metreveli ar fi cea mai bună cu putință.

Cele trei zile atroce petrecute în Parcul Cupei Davis l-au dat dreptate lui Tache Caralulis. În timp ce noi, cei cu pulsul longeviv, am părăsit uneori arena epuizați de jocul chinuitor al scorului, Tache Caralulis era imperturbabil, credincios visului său. O singură dată, vechiul maestru s-a ridicat agale de pe scaunul său, pentru a încerca să corecteze o decizie nelegată de linia de var, ci de un **second** al lui Metreveli. Peste numai cîteva clipe, văzînd că arbitrul Brunetti nu-i împărtășește părerea, s-a așezat din nou în fotoliul de nuiele, pentru a-și contempla echipa și reveriile.

Mă gîndesc, încă o dată, că Tache Caralulis are dreptate. Jucătorii trăiesc **altfel** tenisul. Ei sînt cuprinși mereu de o frenezie la care noi nu reușim să ne acordăm. Ilie Năstase, această coardă de vioară întinsă la maximum, care înregistrează dureros orice zgomot apt să „corecteze" melodia doar de el știută, a fost cel mai nestăpînit spectator al meciului ultim. **„Bravo Tomi!"** — strigătul total al campionului nostru — a fost încă una din expresiile formidabilei deosebiri de atitudine între cel care arde pe tipsia de zgură și cei care își potrivesc coifurile de hîrtie, împotriva soarelui nemilos.

Victoria de ieri a fost deplină. Și incontestabilă. Cele trei puncte ale victoriei (Năstase 2, Ovici 1) însumează un scor **categoric** (54—16 la games-uri), care e foarte rar în analele Cupei Davis — cînd se întîlnesc adversari de forțe apropiate. Această victorie este opera inegalabilului Năstase, a curajosului Santai și — nu în ultimul rînd — a revelației acestui sezon, Toma Ovici, poate singurul nostru jucător care refuză tentația saltului, pentru a urca treaptă cu treaptă.

Nea Tache, ai avut dreptate: marea tentativă continuă!

Ioan CHIRILĂ

Argentina Menis și-a demonstrat încă o dată excelența ei valoare cîștigînd aruncarea discului cu peste 6 m avans față de cea de a doua clasată

ECHIPA FEMININĂ DE ATLETISM A ROMÂNIEI — ÎN FINALA CUPEI EUROPEI

● Performanță realizată pentru prima oară! ● Argentina Menis și Viorica Viscopoleanu — învingătoare ● Ștafeta de 4 x 400 m a decis, în final, calificarea ● Mariana Condovici, Maria Lincă și Elena Neacșu au adus echipei punctele prețioase ● Atletele din R. D. Germană au cîștigat 11 probe!

Am trăit, ieri, pe stadionul Republicii, o după amiază de vis. Semifinala „Cupei Europei" ne-a oferit nu numai un superb spectacol atletic, mai electrizant poate decît o finală de fotbal, ci și o magnifică bucurie: **România s-a calificat — pentru prima oară în istoria atletismului nostru — în finala „Cupei Europei"!** Fetele au

Renate Stecher, *campioană olimpică și recordmană mondială, și-a onorat participarea realizînd o clară victorie în proba de 100 m.*

fost — așa cum le cunoaștem — la înălțimea misiunii onorante pe care o aveau. Au luptat cu bărbăție, au răsturnat toate calculele, s-au depășit în goana după victorie și au învins atlete cu renume în arena mondială, reprezentative cu mare tradiție în istoria secular a atletismului.

Spectatorii prezenți în tribunele stadionului din Dealul Spirii au ovaționat îndelung fiecare performanță și au aplaudat cu entuziasm, cu o căldură care ne-a umezit ochii, calificarea echipei feminine în finala uneia dintre cele mai prestigioase competiții internaționale. Pe cine să evidențiem? Pe **Argentina Menis și Viorica Viscopoleanu** — care au cîștigat probele lor, pe **Niculina Lungu, Doina Bădescu, Mariana Suman și Ileana Silai** — componentele ștafetei de 4x400 m care au adus — în final — punctele victoriei, pe **Mariana Condovici** — desperat, dar meritat, clasată pe locul secund la 200 m sau pe **Maria Lincă** pentru superba ei cursă la 1 500 m? Socotim că mai nimerit este să felicităm călduros echipa, în ansamblul ei, pe antrenorii acestor atlete, pe toți cei care au contribuit la realizarea performanței de duminică, cu o mare rezonanță în lumea sportului.

Clasamentul general

1.	R.D. GERMANĂ	76 p
2.	ROMÂNIA	54 p
3.	Ungaria	53,5 p
4.	Italia	43 p
5.	Elveția	24 p
6.	Norvegia	22,5 p

PE ULTIMII METRI

Reuniunea a fost — practic — deschisă de proba de 800 m. Am așteptat-o cu evidentă emoție și — de ce n-am mărturisi — cu speranțe. S-a plecat destul de încet. Ileana — avînd culoarul I — se afla pe ultimul plan al cursei, dar după două

Cronici de **Romeo VILARA** și **Hristache NAUM**
Fotografii de **Paul ROMOȘAN**

(Continuare în pag. a 4-a)

Atleta maghiară Judit Bognar s-a clasat pe locul doi la aruncarea greutății

UN OMAGIU ÎN PLUS!

În umbra „Cupei Davis" s-a desfășurat ieri, pe stadionul Republicii, o emoționantă manifestare atletică al cărei final s-a dovedit la fel de palpitant ca la tenis. A fost vorba de o semifinală a „Cupei Europei" pentru atlete, cu șase participante dintre care numai primele două din clasamentul final urmau să se califice pentru finala europeană, printre cele șase locuri fruntașe de pe bătrînul continent. Favoritele erau echipele R.D.G. și R. P. Ungare, care și luaseră, de altfel, avantaj în clasament pentru ca, pînă în cele din urmă, la proba de ștafetă 4x400 m, echipa României să reușească să învingă selecționata R. P. Ungare, și astfel să întreacă pe favorita nr. 2 a semifinalei, cu numai o jumătate de punct. Au alergat fetele noastre ca niște căprioare. A fugit Doina Bădescu, parcă fusese lansată din pușcă, a luat un avantaj de aproape 10 m pe care această superbă Ileana Silai l-a dus pînă la sfîrșit, în fața lui Balogh (ultimul schimb al echipei maghiare) care s-a prăbușit extenuată de efort. Cei aproape 2 000 de spectatori, număr incredibil de mic, au ovaționat acest frumos succes al atletelor noastre.

A fost parcă cel mai frumos dar pe care îl putea primi această incomparabilă sportivă, **Lia Manoliu,** *sărbătorită la începutul reuniunii atletice de ieri, cu prilejul retragerii din activitatea competițională, cu un bilanț impresionant:* **16 titluri de campioană a țării, 188 de victorii pentru echipa națională, 6 participări la Jocurile Olimpice, de-a lungul a 20 de ani (1952—1972), campioană olimpică, ingineră, vice-președinte al C.N.E.F.S.** *Lia Manoliu a primit omagiul oficial, pe acel al publicului, calda îmbrățișare a colegelor, dar victoria de ieri, dedicată ei, încununează ceea ce ne-a dăruit atletismul feminin de-a lungul anilor: medalii olimpice de aur, argint și bronz, recorduri mondiale și titluri europene.*

Atlete noi **(Lincă),** *atlete în plină consacrare* **(Menis),** *atlete cu stagiu* **(Viscopoleanu)** *și altele, buchet de fete și de performanțe cu care ne mîndrim.*

A fost o după-amiază atletică impresionantă nu numai prin numele atletelor noastre, ci și prin prezența unor mari vedete ale atletismului mondial, ca **Renate Stecher, Monica Zehrt, Annelie Ehrhardt.**

O după-amiază atletică reconfortantă, onorată excelent și de atletele noastre, ca și de atletele străine, **din păcate foarte puțin considerată de public,** *de amatorii de sport din Capitală.* **Atletismul nostru are nevoie de spectatori, de interes, pentru a se dezvolta, pentru a crește în performanțe.**

Întîlnirea de ieri ar fi meritat chiar un stadion plin. Deci, cei ce-au rămas datori, sînt spectatorii absenți!

Să-mi permiteți să omagiem și în numele lor pe atletele noastre, pe atletele oaspete, pentru ansamblul general al reuniunii, și calificarea palpitantă a echipei României.

Aurel NEAGU

CAMPIONATELE EUROPENE DE CAIAC-CANOE PENTRU JUNIORI

ECHIPAJELE NOASTRE DE CAIAC 4 BĂIEȚI ȘI CANOE 7 AU CUCERIT MEDALIILE DE BRONZ

WALCZ, 5 (prin telefon, de la trimisul nostru).

După două zile de întreceri extrem de disputate, în cadrul seriilor, recalificărilor și semifinalelor, lacul Radun, pavoazat sărbătorește, a găzduit duminică dimineața finalele celei de a IV-a ediții a campionatelor europene de caiac-canoe.

Urmărite cu un mare interes de cei peste 6 000 de spectatori, fiecare din cele nouă curse finale a avut o desfășurare palpitantă, oficialii apelînd deseori la fotografii pentru a putea desemna cîștigătorii.

Reprezentanții țării noastre au cucerit — la aceste finale — două medalii de bronz, în probele de caiac 4 băieți și C 7, dar în condițiile în care absolut toate cele 22 de țări participante au prezentat garnituri extrem de puternice și experimentate, bilanțul juniorilor români ne apare cu totul în altă lumină, cele două medalii, chiar dacă sînt doar de bronz, căpătînd o mai mare valoare. Subliniem acest lucru pentru că, așa cum se poate vedea și din parcurgerea rezultatelor, ierarhiile care erau anticipate au fost deseori răsturnate, caiaciști și canoiști din țări fără tradiție în acest sport reușind să urce pe podiumul de premiere.

În fruntea capitolului de surprize i-am clasa pe reprezentanții țării gazdă care au întrecut pînă și cele mai optimiste pronosticuri ale specialiștilor polonezi, cucerind o medalie de aur, una de argint și două de bronz. Cele mai multe medalii au fost, însă, obținute de sportivii din R. D. Germană (4 de aur și 3 de argint) și Uniunea Sovietică (3 de aur, 2 de argint și 2 de bronz).

Gh. Simiocencu — *unul din canoiștii noștri clasați pe locul 3 în finala probei de C 7.*

Radu Șofran, *component al echipajului de caiac 4 medaliat cu bronz.*

Revenind la reprezentanții țării noastre, vom începe prin a ne exprima mirarea cauzată de faptul că mai multe echipaje, care se dovediseră redutabile în serii și semi-

Horia ALEXANDRESCU

(Continuare în pag. a 2-a)